

De Draaischijf stelt dichtbundel samen

Beringen - Op donderdag 27 januari werd de gedichtenbundel "Kansen worden ons ontnomen" voorgesteld in de hoofdbibliotheek van Beringen. De gedichtenbundel werd geschreven door vrijwilligers van De Draaischijf. De gelijknamige tentoonstelling van het

forum tegen armoede gaf tegelijkertijd een inkijk in de leefwereld van zijn leden via zelfgeschreven gedichten en een unieke fotoreportage samengesteld door Lieve Vaes. Meer informatie en beeldmateriaal vind je op onze website: www.rimo.be.

Schuldbemiddeling gewikt en gewogen

Sint-Truiden - Opbouwwerkster Greetje schreef onlangs een rapport over schuldbemiddeling, dat de signalen en aanbevelingen van de drie belangrijkste partijen binnen de schuldenproblematiek bundelt: de schuldenaars, de organisaties die schuldhulpverlening aanbieden, en de advocaat-schuldbemiddelaars. De werkgroep Ons Optrekje waarmee Greetje maandelijks samenkomt,

distilleert nu samen met de schuldhulpverleningspartners enkele positieve voorstellen uit het rapport, om de dialoog met de lokale advocaat-schuldbemiddelaars aan te gaan. Die discussie moet leiden tot concrete constructieve werkpunten waar, mits goede wil en inspanningen, alle partijen baat bij hebben.

Vrouwen kleuren hun leven

Houthalen-Helchteren - Kansarme vrouwen uit hun isolement halen, sterker maken en hun leefsituatie verbeteren, dat is de opzet van het nieuwe project Vrouwen kleuren hun leven. Met steun van de Koning Boudewijnstichting en de provincie Limburg organiseert RIMO

Limburg groepsbijeenkomsten om de talenten van autochtone en allochtone vrouwen in armoede te ontwikkelen en te werken aan hun persoonlijke groei. Met tewerkstellingstrajecten op maat kunnen de vrouwen vervolgens stappen zetten om uit de armoedespiraal te geraken.

Een geschiedenis van het buurtopbouwwerk

Houthalen-Helchteren - Jef Lingier schreef een boek over de geschiedenis van het buurtopbouwwerk in de mijnstreek. De titel "De kracht van onderuit" verwijst naar de sterk basisgerichte aanpak van de pioniersperiode. Van onderuit ontstond vitaliteit, autonome energie, emotie die kracht gaf. Vanuit de achtergestelde buurten groeide een beweging die het beleid onder druk zette, want het beleid negeerde eerst de problemen. Later kantelde de confrontatie naar samenwerking. Het boek is geen historisch

naslagwerk is, maar een verzameling van persoonlijke verhalen, interviews van mensen die het allemaal van op de eerste rij meemaakten. Het is een kleurrijk palet van verhalen, waar voor elke lezer eten en drinken in zit.

De voorstelling van het Jef Lingiers boek "De kracht van onderuit" vindt plaats op donderdag 28 april om 20u in het Casino van Meulenberg. Iedereen is welkom.

COLOFON

Teksten: Peter Meeuwissen, Jef Lingier, Claudia Mellebeek, Ellen Hendrix, Peter Weyns, Geert Swennen

Coördinatie: Geert Swennen

Eindredactie: Geert Swennen

Foto's: RIMO Limburg

Vormgeving: Kristel Moors

Druk: Drukkerij Aerts

RIMO LIMBURG

Marktplein 9 b 21
3550 Heusden-Zolder
tel. 011/22 21 96 - fax: 011/22 94 31
www.rimo.be - info@rimo.be

RIMO

INFORMATIE VAN HET OPBOUWWERK IN LIMBURG

JAN - FEB - MAA 2011 | Nr.1

BELGIE-BELGIQUE
P.B.
3500 HASSELT 1
12/2853

JAARGANG 14
DRIEMAANDELIJCS

P509242

VRIJWILLIGERS IN HET BUURT- EN OPBOUWWERK

Vrijwilligerswerk versterkt

Het opbouwwerk werkt niet voor, maar mét de mensen. Dat is één van de wezenskenmerken van onze stiel. De mensen waarmee we werken, zetten zich gratis en vaak langdurig in in een buurtwerking of opbouwwerkproject. Die gratis inzet heeft een grote impact, in de eerste plaats op henzelf. In dit nummer getuigen diverse vrijwilligers uit buurtwerkingen en opbouwwerkprojecten waarom ze dit doen en wat het bij hen teweegbrengt.

Onder Ons komt maandelijks samen tijdens de voedselpakkettenbedeling. Johny Reenaers (p. 2) is de spreekbuis van de groep.

Empowerment

Meewerken in een buurtwerking of opbouwwerkproject heeft voor mensen dikwijls een existentiële betekenis: ze

halen er erkenning uit, ze kunnen iets betekenen voor anderen, het versterkt hun zelfwaarde, ze krijgen waardering en winnen aan zelfvertrouwen, ze breken uit hun isolement of verzuimen in elk geval hun sociaal netwerk, ze zetten nieuwe stappen in hun leven, doen nieuwe inzichten op en leren nieuwe vaardigheden. Sommigen leren zichzelf overwinnen door dingen samen te doen in groep. De kracht van de groep versterkt immers ook de individuen. Je leert er overleggen en samenwerken, een eigen mening vormen, omgaan met conflicten e.d. Kortom, vrijwilligerswerk in de samenlevingsopbouw heeft een hoog empowermentgehalte.

Participatie

Dat komt door onze werkwijze: participatie staat voorop. We beschouwen de mensen zelf als de beste experts van hun eigen leefomstandigheden. Zij weten wat er fout loopt. Hun beleving is het vertrekpunt voor een actie of project. Zij formuleren het probleem, denken er samen over na en zoeken naar een oplossing. Die oplossing vertrekt vanuit wat ze zelf willen en kunnen. De buurt- of opbouwwerker begeleidt hen, helpt emoties te kanaliseren en geeft steun waar nodig, zodat de effectiviteit toeneemt. Neem nu Johny Reenaers, elders in dit blad: "In het begin zou ik met stenen gegooid hebben, maar dankzij de begeleiding van de opbouwwerkster en onze communicatiecoach nuanceer ik meer, denk ik meer na." Door de boodschap op een andere manier te brengen, heeft ze meer effect. Johny wordt nu door de beleidsmakers naar waarde geschat.

Eigenaarschap

Door de doorgedreven participatie hebben vrijwilligers niet het gevoel van mee te werken in andermans organisatie of instelling. Ze hebben zelf mee het stuur in handen van hun eigen werking. Ze voelen zich mede-eigenaar. In sommige projecten met een vzw-structuur is die positie trouwens structureel verankerd. Neem nu Ons Leven, een organisatie van woonwagengedragers die ondersteund wordt door opbouwwerkster Hilde Degol. Bestuursleden Leen en Marijke Kuypers, zelf opgegroeid in een woonwagen, vertellen in dit blad wat hen motiveert om zich in te zetten voor Ons Leven.

PM

Vrijwilligers van Ons Leven, waaronder de zusjes Kuypers (p. 4), laten bezoekers van het Wereldfeest kennismaken met het leven van woonwagengedragers.

VRIJWILLIGERS ALS PLEITBEZORGERS

“De grootste wereldreis begint met de eerste stap”

Sint-Truiden - “De kritische noot in de groep”, zo omschrijft opbouwster Greetje Swerts de 60-jarige Johny Reenaers, die als spreekbuis voor de groep *Onder Ons* optreedt bij het beleid. Hij zetelt in de LOP-vergaderingen en behartigt er de belangen van de oudergroep OBOS (Ondernemende Bewuste Ouder(s) Sint-Truiden).

‘Gene zever’

“Ik wil in naam van de groep iets veranderen bij het beleid”, vertelt Johny. “Tegen de gevestigde orde schoppen, dat ligt in mijn aard. Als jonge kerel bij de Arbeidskern en later als délégué bij de vakbond. Dus ik herken de uitspraak van Greetje wel. Ik verkoop ‘gene zever’, maar zeg het zoals het is. Deze opvatting trek ik ook door in de werking van *Onder Ons*.” “Hierdoor doet Johny iets bewegen,” vult Greetje aan, “zowel in de groep als bij het

beleid. Soms tot ergernis, maar meestal met een grote meerwaarde.”

Met stenen gooien

Johny gaat verder: “In het begin zou ik met stenen gegooid hebben, maar dankzij de begeleiding van Greetje en onze communicatiecoach nuanceer ik meer, denk ik meer na.” Tot appreciatie van de buitenwereld, zo blijkt. “De inhoud van de boodschap blijft hetzelfde, maar de manier waarop hij de boodschap brengt, is anders. Johny wordt door de beleidsmakers naar waarde geschat”, stelt Greetje vast.

“Waarom ik mij zo inzet? We moeten nog veel water naar de zee dragen om de situatie van mensen in armoede te verbeteren, maar kleine stappen realiseren kunnen we wel. De grootste wereldreis begint ook maar met de eerste stap. Anders komt er niets van terecht. Ik geloof dat we iets kunnen veranderen, dat er ook

effectief iets gebeurt met onze adviezen. Op die manier heb ik het gevoel dat ik iets kan betekenen voor de maatschappij”, aldus Johny. CM

Johny Reenaers: “We moeten nog veel water naar de zee dragen om de situatie van mensen in armoede te verbeteren, maar kleine stappen realiseren kunnen we wel.”

Belgin, een vrijwilliger met dat tikkeltje meer

Beringen-Steenveld - Van koffiezetten tot overleggen met beleidsmakers: Belgin Cantepe neemt als vaste vrijwilliger bij buurtwerkster Sema Yildiz de meest uiteenlopende taken voor haar rekening. Maar waar haar hart het meest van overloopt, is ongetwijfeld pleitbezorger zijn voor de meest zwakke bewoners. Zo blijkt althans uit het gesprek dat wij met haar voerden.

Met hart en ziel

Zeldzaam zijn ze, die vrijwilligers met dat tikkeltje meer, die bezielde en gedreven met hun vrijwilligerswerk bezig zijn, maar Belgin is er zo eentje. Althans volgens buurtwerkster Sema. Belgin vertelt: “Ik zet me in om verandering te bekomen, om vooral de stem van de zwakkere bewoners te laten horen. Ik ben de aanspreekpersoon voor heel wat bewoners in de buurt: ik luister en ik geef raad. De signalen die ik opvang, neem ik mee naar de vrijwilligersgroep, maar echt loslaten kan ik ze niet. Ik pieker erover en ben er misschien iets te intens bij betrokken.”

Hartzeer

“Ik heb er hartzeer van als de inspanningen van Sema niet gezien worden en niets of weinig opleveren. Heel wat mensen geloven niet meer in verandering. En ook ik durf zelf de moed weleens te verliezen om verder te gaan. We hebben nood aan een succesverhaal”, gaat Belgin verder. “De activiteiten lopen prima: we bereiken heel wat bewoners van verschillende origine, het is er altijd fijn en gezellig. Ik krijg er een kick van om te zien dat verschillende nationaliteiten samen genieten van onze activiteiten.

Sommige woningen zijn echter aan renovatie toe en hierbij ingrijpen is lang niet zo eenvoudig. Ik zou heel graag heel veel willen doen, maar het lukt niet altijd. Maar ik blijf, samen met de wijkwerking, strijden om gehoord te worden door de sociale huisvestingsmaatschappij.”

CM

Belgin Cantepe: “Ik krijg er een kick van om te zien dat verschillende nationaliteiten samen genieten van onze activiteiten.”

VRIJWILLIGERS IN HET BESTUUR

“De vrijwilligers moeten weer centraal staan”

Genk - Greet Stryckers zit al bijna 30 jaar in de bestuursorganen van het opbouwwerk, eerst bij Stebo en sinds 9 jaar bij RIMO Limburg. Altijd vanuit haar achtergrond van bij het PRIC en altijd op vrijwillige basis. Sinds enkele jaren is Greet op pensioen, maar nog lang niet op rust.

Van veldwerk naar buurtwerk

“Toen ik bij het PRIC werkte, heb ik altijd veldwerk mogen doen, vooral met vrouwen. Daardoor kwam ik in contact met het buurtwerk. Ik kwam in die buurten waar Stebo actief was. Zo ben ik in het bestuur terechtgekomen van het buurtopbouwwerk. Ik heb ook mee de integratieraden opgericht in de mijn gemeenten. Toen RIMO Limburg opgericht werd, was ik er al van bij de start bij betrokken. Sinds 9 jaar zetel ik in de bestuursorganen van RIMO. Maar het liefst werk ik met de mensen zelf, aan de basis.”

Welk vrijwilligerswerk doe je aan de basis?

“Ik zorg voor mijn twee kleinkinderen (lacht). Ik werkte mee aan een seniorenonderzoek in Heusden-Zolder, Oplabbeek en Maasmechelen. Dat was heel intensief, met heel veel bijeenkomsten met senioren. Ik ben ook vrijwilliger bij een Poolse vereniging die zich ontfermt over gehoorgestoorde kinderen die in Polen geen medische verzorging kunnen betalen. En sinds kort doe ik ook vrijwilligerswerk bij Kind & Gezin. Je kent dat: baby’s wegen en meten. Vergeet ook niet mijn engagement als bestuurslid bij RIMO Limburg. Ook dat is vrijwilligerswerk.”

Wat is nu het verschil tussen je vrijwilligerswerk en je beroepsleven?

“Eigenlijk is er minder verschil dan je zou denken. Toen ik werkte, heb ik nooit mijn uren geteld. Ik haalde veel voldoening uit mijn werk. Die krijg ik nu verder via het vrijwilligerswerk. Samenwerken met andere mensen en iets doen voor wie het moeilijk heeft, daar put ik veel

Greet Stryckers met kleinkind Mathias: “Het liefst werk ik met de mensen zelf, aan de basis.”

voldoening uit. Toch let ik erop dat er een goed evenwicht is tussen mijn thuis en het vrijwilligerswerk. Vrouwen letten daar meer op dan mannen, denk ik.”

Buurtbewoners als spreekbuis

Je hebt de geschiedenis van het opbouwwerk van nabij meegemaakt. Welke evolutie zie je?

“Vroeger kregen we nergens gehoor. Het buurtwerk botste tegen een muur van onbegrip. De gemeenten hadden geen interesse voor de mijncités omdat de migranten geen stemrecht hadden. Daarom was het goed dat het buurtwerk opkwam voor die mensen. Ze schopten wel eens tegen de schenen van het beleid, maar het ging toen ook niet anders. Nu is er een omgekeerde tendens. Het beleid heeft nu wel veel aandacht voor de buurten en werkt nauw samen met het buurtwerk. Alleen vind ik het spijtig dat de stem van de vrijwilligers, de bewoners, minder gehoord wordt. De mensen

waarover het gaat, moeten weer centraal staan. We mogen niet te veel in hun plaats treden. De buurtbewoners moeten de spreekbuis zijn van hun wijk. Een goede samenwerking met het beleid mag dat niet in de weg staan. Dat is immers de kern van onze opdracht. Ook moeten we vertrekken vanuit de collectieve noden. Het zijn de buurtopbouwwerkers die deze noden moeten ontdekken en de buurtbewoners hierrond moeten zien samen te brengen.”

JL

Vrijwilligersavond

2011 is het Europees jaar van het vrijwilligerswerk. Daarom zet RIMO Limburg zijn vrijwilligers dit jaar extra in de bloemetjes. Alle RIMO-vrijwilligers zijn welkom op **vrijdag 9 september om 18u** in het **ontmoetingscentrum Rapertingen in Hasselt**.

Vijf sterke en onmisbare vrouwen

Leen Kuypers is bestuurslid van *Ons Leven*. Die vzw verdedigt de belangen van woonwageneigenaren. Leen overtuigde haar oudere zus **Marijke** om ook actief te worden in het bestuur van *Ons Leven*. **Carine Schroeders** voert al sinds 2004 allerlei praktische klussen uit in de dorpsrestaurants in Bilzen. Ze helpt ook mee in de buurt- en kinderwerking. **Carine Bastiné** is de bezige bij van het Trefpunt SOMA in Maasmechelen. Daar verdeelt ze tweedehandskleding onder kansarmen. Verder begeleidt ze allochtone tieners in het huiswerkklasje. **Hasna Sajid** helpt bij het wijkfeest en de multiculturele hapjesavonden in Genk. Vijf vrijwilligers met een aanstekelijk enthousiasme die onmisbaar zijn voor de werking van RIMO-projecten. RIMO-magazine had een gesprek met deze sterke vrouwen.

Leen Kuypers: "Ik vind het geweldig dat niet-woonwageneigenaren zich eveneens inzetten voor meer staanplaatsen."

Geïnspireerd door tante Julia

Leen en Marijke zijn 's middags de eersten die de sneeuw trotseren. Bij een broodje en een kop koffie vertellen zij meteen over hun blije jeugd in hun woning op wielen. En hoe het voorbeeld van hun superkranige 74-jarige tante Julia hen beiden inspireerde om te ijveren voor meer uitgeruste woonwagenterreinen. "Mijn tante is al jaren voorzitter van *Ons Leven*", legt Leen uit. "Toen ik al die verhalen hoorde over hoe ze zich belangeloos inzette voor anderen, besloot ik ook actief te worden binnen de vzw."

"Tante Julia's inzet leverde haar zelfs een nominatie op voor De Pluim-actie voor vrijwilligers van TVL", voegt Marijke eraan toe.

Fulltime vrijwilliger

Iets later schuift Carine uit Bilzen mee aan. Vier middagen per week helpt ze in de dorpsrestaurants van Schoonbeek, Beverst en Munsterbilzen. "Ik zet de tafels klaar en dek ze op. Na het eten ruim ik de zaal terug op en was ik af. Ze noemen mij al lachend 'Carine, de afwasmachine'. Zelfs toen ik drie maanden in de rolstoel zat vanwege een ongeval met mijn brommer, hielp ik mee met afdrogen." 's Woensdagsnamiddags helpt Carine bij de kinderwerking: "We knutselen, spelen spelletjes of gaan eens naar de bioscoop." Daarnaast zijn er de activiteiten die jaarlijks terugkeren: "Eén keer per jaar help ik bij Straat op Kindermaat, de winterbarbecue en de nationale ziekendag. Ik moet bezig kunnen zijn. Stilzitten is niets voor mij. Als ik kan helpen, doe ik dat. Ik help nu eenmaal graag."

Geen geld voor armoede

Als de andere Carine uit Maasmechelen arriveert, vertelt ze over SOMA: "SOMA is een ontmoetingsplaats voor mensen die het niet breed hebben. Ze komen hier samen om te kaarten, te biljarten, op internet te surfen..." SOMA sensibiliseert ook: "Veel kinderen hebben thuis wel een computer, maar geen internetaansluiting. Wat dan als ze voor school iets moet opzoeken?"

Welk vrijwilligerswerk doet Carine precies bij het Trefpunt? "Ik houd mij vooral bezig met de huiswerkbegeleiding van kinderen uit tamelijk kansarme situaties: vooral allochtone kinderen die de lagere school succesvol afgerond hebben en nu in het eerste jaar van de middelbare school zitten. Ook al hebben de leerlingen altijd huiswerkbegeleiding gehad in de lagere school, de stap naar het secundair onderwijs blijft groot. Bovendien beginnen ze op die leeftijd te puberen." Daarnaast helpt Carine met de bedeling

van tweedehandskleding aan kansarmen: "SOMA krijgt veel kleding die we verder verkopen: een volwassen kledingstuk kost een halve euro, kinderkleding 25 cent."

"Voor armoede lijkt de overheid geen geld te hebben. Ze laat armen vaak in de kou staan", motiveert Carine.

Carine Bastiné: "Je moet leren kijken naar de kleine vorderingen en veranderingen. Het grote komt dan wel vanzelf."

Al helpend Nederlands leren

Ondertussen heeft Hasna uit Genk de groep vervolledigd. Hasna is van Marokkaanse afkomst en woont nog maar 2,5 jaar in België. Ze volgt lessen Nederlands, maar schaaft haar taalkennis vooral bij via de vrouwenpraatgroep van Kolderbos en de kooklessen die ze volgt. Hasna legt uit hoe ze afgelopen zomer startte met vrijwilligerswerk in haar wijk. "Ik werk mee aan het buurtfeest en de multiculturele hapjesavonden. Ik help met opdienen en verzorg de hapjes." Daarnaast is Hasna lid van een Genkse zanggroep die typisch Belgische, Turkse en Marokkaanse kinderliedjes inzong op een cd. De groep mocht zelfs voor prinses Mathilde optreden. "Elke Genkse baby die in 2011 geboren wordt, krijgt een exemplaar!" "Mijn schoonbroer is al jaren actief als vrijwilliger in Genk. Zo ben ik in het vrijwilligerswerk gerold. Ikzelf motiveerde anderen ook al om vrijwilliger te worden: mijn buurvrouw bijvoorbeeld."

Onvergetelijke momenten

Zijn er momenten die de dames altijd zullen bijblijven? Leen kan er wel enkele opsommen: "Dat ze tante Julia genomineerd hebben voor De Pluim en dat men daadwerkelijk begint met de aanleg van pleinen voor voyageurs: in Maaseik, Bilzen en Beringen bijvoorbeeld. Ik vind het ook geweldig dat niet-woonwageneigenaren zich eveneens inzetten voor meer staanplaatsen zoals Hilde Degol van RIMO Limburg."

Hasna: "Het wijkfeest van afgelopen zomer was heel gezellig. Het was heel mooi weer, maar de laatste vijf minuten begon het heel hard te regenen. Iedereen stormde de feesttent in."

Carine: "De allereerste keer dat het dorpsrestaurant in Bilzen openging in 2004, zal ik niet snel vergeten. Maar eigenlijk ga ik overal graag helpen. In juli en augustus val ik zelfs wat in een zwart gat. Er zijn geen dorpsrestaurants, de verenigingen organiseren niet veel activiteiten... dan duren de maanden lang."

Voor Hasna Sajid is vrijwilligerswerk de ideale manier om Nederlands te leren.

Alles kan beter

Zijn er alleen maar positieve verhalen? Valt er nooit iets negatiefs voor of willen de vrijwilligers niets veranderd zien? Na een korte stilte beginnen Leen en Marijke: "In al die jaren zijn er wel staanplaatsen

voor woonwageneigenaren bijgekomen, maar te weinig. Er zijn gemeentes die meegewerkt hebben, maar het zijn er nog niet genoeg."

Carine Bastiné vertelt over de onverdraagzaamheid die ze in SOMA soms ervaart. "Onder elkaar zijn de mensen soms wreed: jaloers, afgunstig, racistisch... Ik kan dat niet goedkeuren."

Carine Schroeders maakt van de gelegenheid gebruik om een kleine oproep te lanceren: "Wat meer vrijwilligers in Schoonbeek zou handig zijn, want daar komen we wat handen te kort."

Leuk én nuttig werk

Op onze laatste vraag om de zin "Ik kan het vrijwilligerswerk niet missen want..." aan te vullen zeggen de vijf vrouwen heel spontaan:

"want ik ontmoet er aangename mensen"

"want ik brei niet graag"

"want ik waardeer de sfeer en het gezelschap"

"want ik doe het veel te graag"

"want ik vind het werk leuk én nuttig"

De laatste uitspraak vat het rondetafelgesprek goed samen!

PW en GS

Marijke Kuypers: "Mijn tante Julia's inzet leverde haar zelfs een nominatie op voor De Pluim."

“Ik spreek mensen aan om iets te doen voor de wijk”

Houthalen-Helchteren - Pino Caltabellotta is bijna fulltime vrijwilliger in het Wijkinformatiecentrum van de Standaard in Houthalen. Pino is niet zomaar een gewone vrijwilliger, eigenlijk kun je hem een informele buurtwerker noemen.

Buurthuis

Pino Caltabellotta: “Elke dag ben ik van 10 tot 12 uur in het buurthuis. Ik doe dan de uitleningen van de materialenbank. Dat doe ik ondertussen al ruim drie jaar. Als de mensen buiten mijn uren een of ander materiaal nodig hebben, geen probleem, ze kunnen nog altijd bij mij thuis terecht, want ik woon hier vlakbij.”

“Elke donderdag sta ik achter de toog van buurthuis De Schanshof, een vzw waarvan ik ook voorzitter ben. Ik neem ook deel aan het maandelijks overleg met de schepen. Dat werpt zijn vruchten af. We signaleren hem problemen en hij zorgt voor een oplossing. Niet alles kan onmiddellijk, maar dat begrijp ik.”

Pino Caltabellotta: “Dankzij de buurtwerkers leerde ik bijna alle mensen van de wijk kennen.”

Rechterhand

“Ik ben gepensioneerd. Wat zou ik anders thuis moeten doen? In mijn zetel zitten? Ik ben blij dat ik die twee dames heb leren kennen (wijst naar buurtwerkers Diane Lemmens en Lucrèce Ory). We schieten heel goed op met elkaar. Ik ben hun rechterhand. Dankzij hen leerde ik bijna alle mensen van de wijk kennen. Ik woon hier al 22 jaar, maar voordien kende ik zo

goed als niemand. Nu ken ik iedereen. Ik loop veel rond in de wijk en spreek mensen aan om ook iets te doen voor de wijk. Meestal lukt dat wel. Het hangt er gewoon vanaf hoe je de mensen aanspreekt. Veel mensen waarderen wat ik doe voor de wijk. Dat stimuleert me om verder te doen. Er zijn altijd wringers, maar ik trek me daar niets van aan.” JL

Vriendschap via vrijwilligerswerk

Genk-Winterslag - Lizette Ketelslegers is vrijwilliger bij Wasda in Winterslag. Ze is uitgegroeid tot een sterke vrijwilliger die zich inzet bij activiteiten en mee naar oplossingen zoekt in de woonproblematiek. Sinds haar vijf kinderen uit huis zijn, maakt ze tijd om zich in te zetten voor anderen.

Van koken naar meer

“Ik weet nog goed hoe ik begon bij Magda in Winterslag,” vertelt Lizette, “dat was op 5 december 2002. Ik kwam al bij Wasda eten en ik vroeg Magda of zij een extra vrijwilliger kon gebruiken.” Sindsdien helpt Lizette met meer dan alleen maar tombolaprijzen verzamelen en koken. Ze volgde zelfs de vergaderingen met Limburgse OCMW's. Nu vertegenwoordigt Lizette Wasda in de Vlaamse overleggroep Wonen, die maandelijks in Brussel vergadert. Telkens was het opbouwwerkster Magda Remans die haar een extra duw in de rug gaf om aan iets nieuws te beginnen. Terwijl

Lizette nooit in Brussel geweest was, heeft ze die angst nu overwonnen en durft ze alleen gaan als niemand mee kan.

Onder de mensen

“Ik doe dit allemaal graag en heb mensen rond mij nodig. Ik kan me hier beter inzetten dan enkel met mijn kinderen of burens bezig te zijn. Sinds vorig jaar ben ik weduwe. Door bezig te blijven laat ik mij niet hangen.”

Lizette is gemotiveerd omdat ze mensen kan helpen, kan luisteren en vriendschap en liefde voelt. Ze merkt dat ze nodig is. Dit helpt haar vol te houden, ook als het al eens wat moeilijker gaat. Voor Lizette is het belangrijk dat ze op haar kunnen rekenen: “Als ik iets beloof, dan doe ik dat.” Ze is ook nieuwsgierig naar wat er gebeurt rond het thema wonen en wil anderen de juiste informatie geven.

Veranderd

Lizette merkt dat ze veranderd is, doordat

ze de kans kreeg om nieuwe dingen te doen en zo grenzen te verleggen. Ze durft meer en komt meer voor zichzelf op. Ze weet ook meer: “Ik begrijp nu hoe dingen in elkaar zitten en hoe wetten werken. Door naar vergaderingen te gaan, kan ik opkomen voor daklozen bijvoorbeeld. En dat vind ik fijn!” EH

Lizette Ketelslegers: “Ik begrijp nu hoe dingen in elkaar zitten en hoe wetten werken.”

“Vrijwilligerswerk is een roeping”

Genk-Waterschei - Monique Meyvis is vrijwilliger in de doorgeefwinkel in buurthuis De Singel. Daarnaast organiseert ze al jarenlang opruimacties en een stratenfeest voor haar burens. Ze is ook een actieve vrijwilliger in Zwartberg.

Kansen grijpen

“Ik ben als vrijwilliger begonnen bij verenigingen waar mijn kinderen lid waren, zoals de scouts, de kinderwerking, de karateclub of een natuurvereniging. Ik bakte af en toe wafels, maakte spaghetti, naaide of hielp waar nodig. En ik deed dat graag, zeker omdat ik er mijn kinderen een plezier mee deed. Mijn inzet stopte toen mijn kinderen geen lid meer waren”, vertelt Monique.

Omdat Monique het moeilijk heeft met de huidige wegwerpcultuur, richtte ze een doorgeefwinkel op.

Eens de kinderen groter werden, kreeg Monique door enkele toevalligheden de kans om andere dingen te doen. Zo organiseerde Jef Ulburgs een opruimactie, Moniques man hielp mee. Een jaar later organiseerde Monique samen met andere burens de opruimacties. Zo ontstond ook een stratenfeest. Een Turkse vereniging huurde de speelmobiel, een kleine vrachtwagen met een springkasteel en ander spelmateriaal. Ze hadden die speelmobiel enkel op zondag nodig, maar waren genoodzaakt om hem een heel weekend te huren. De wijkmanager zag een kans om deze speelmobiel optimaal te gebruiken en overhaalde Monique om een straatfeest te organiseren.

Monique stelt vast dat haar drijfveer met de jaren veranderd is. De motivatie om zich in te zetten ligt niet meer hoofdzakelijk bij

haarzelf of haar kinderen. Het gaat haar om het grotere geheel, omdat ze gelooft in het project.

Al jaar en dag zet Monique zich samen met haar burens in bij plaatselijke opruimacties.

Rol voor het opbouwwerk

“Ik zet me met hart en ziel in voor de projecten waarin ik als vrijwilliger actief ben. Maar dat kan ik natuurlijk niet zonder de bereidheid van anderen. Je hebt altijd mensen nodig die deelnemen aan de activiteiten. Tegelijk is er iemand nodig die mij als vrijwilliger wil en die mij op ideeën brengt.” Daarin ziet Monique een rol weggelegd voor het buurt- en opbouwwerk. In het verleden was het de opbouwwerker die haar aanspoorde om meer te doen, hij stelde nieuwe initiatieven voor en ondersteunde haar en andere vrijwilligers in de uitvoering. “Zo ben ik met de vereniging van onze buurt bij de cultuurraad gegaan en hielp ik mee met de bloemenverkoop in het buurthuis.”

“Vrijwilliger zijn is een roeping, je moet dat graag doen en met heel je hart. Ik zou het niet kunnen om in de zorgsector, zoals een rusthuis, vrijwilligerswerk te doen. Tegelijk wil ik als vrijwilliger de kans krijgen om te doen waar ik goed in ben.” Het beste uit jezelf halen en je eigen capaciteiten ontwikkelen is een belangrijke meerwaarde voor vrijwilligers. Toch staat Monique zeker open voor nieuwe uitdagingen, zo kan ze blijven bijleren en ontmoet ze nieuwe mensen. Ze vindt het wel enorm belangrijk dat iedereen aanvaard en gewaardeerd wordt, ongeacht uiterlijk of capaciteiten. Hiervoor moet je openstaan en iedereen

kansen bieden. Toch legt ze de lat voor zichzelf hoog en zet ze zich ten volle in om alles zo goed mogelijk te doen.

Monique beseft dat haar thuissituatie ook heel belangrijk is. Haar man doet bijna alles in het huishouden en haar zonen zijn groot, de oudste is het huis uit. Door hun flexibiliteit heeft ze tijd en ruimte vrij om zich vrijwillig in te zetten.

Doorgeefwinkel Het halve Euro'tje

Monique heeft het moeilijk met de huidige wegwerpcultuur. Tegelijkertijd stelt ze vast dat heel wat kleren ongebruikt in kasten hangen, terwijl anderen op zoek zijn naar goede spullen. Ze zag dat er in het buurthuis spontaan kleren gebracht en verdeeld werden, maar dat er geen afspraken over waren. Vervolgens groeide de motivatie om hier meer mee te doen. Monique sprak erover met de buurtwerkster, die haar uiteindelijk ondersteunde in de zoektocht naar financiële middelen, vrijwilligers, een aangepaste manier van werken... In mei 2009 opende doorgeefwinkel Het halve Euro'tje de deuren.

“Ondertussen zijn we met een tiental vrijwilligers, is de doorgeefwinkel twee donderdagen per maand open en zijn er al duizenden kledingstukken verdeeld via het project.” Monique zet, samen met de andere vrijwilligers, haar schouders onder dit project. Heel wat buurtbewoners van verschillende leeftijden en afkomst vinden hun weg naar de tweedehands kleren. Het is een gezellige bedrijvigheid. De winkel is meer dan enkel een klerenverkoop, ook de ontmoetingen tussen buurtbewoners vormen een belangrijke meerwaarde. “Ook al is het tijdsintensief om de doorgeefwinkel te organiseren en is het bij momenten zoeken naar een goede aanpak, toch loopt het intussen zeer goed.” EH

